

Oorlog, deel 2.

Het drietal kwam meteen in actie. Jadzia richtte haar phaser op de aanstormende horde en desintegreerde er meteen een stuk of tien. Wes, die slechts zijn pistolen had, vuurde een aantal keren en wist telkens hoofden van zombies te doorboren. Dru, nog steeds met vampiergezicht 'aan', mepte vrolijk een aantal zombies ondersteboven en begon vervolgens met haar nagels hun kelen door te snijden zodat ze makkelijker hun hoofden kon afrukken. Ze kirde van plezier. Het was lang geleden dat ze zo tekeer had mogen gaan. Helaas waren deze gasten al erg dood, maar dat mocht haar pret toch niet drukken? Gewone mensen waren voor haar eventjes taboe dankzij die rotchip in haar hoofd.

Een minuut later hoorden ze iemand roepen: "Stop! Dit gaat verkeerd! Trek je terug! Jullie moeten blijven bestaan!"

De zombies trokken zich terug en Wesley maakte van de gevechtspauze dankbaar gebruik om te controleren of hij en Jadzia niet door hen gebeten waren.

Drusilla was eigenlijk al een lopend lijk, dus die liep niet zo'n gevaar besmet te raken.

Dru zelf maakte enkele spugende geluiden. Ze zou toch niet?

Toen ze zijn vragende blik zag haalde ze haar neus op en zei: "Wes toch, je denkt toch niet dat ik zou proberen van die dingen te drinken? Waar zie je me voor aan? Ik prefereer verse, levende mensen." Met een glimlach voegde ze eraan toe: "Mijn aanbod geldt nog steeds Wesley. Jij en ik, straks als Survivor is afgelopen..." Suggestief haalde ze haar wenkbrauwen op.

Voordat Wes haar van repliek kon dienen wees Jadzia naar voren, naar de plaats waar de stem vandaan was gekomen die de zombies had teruggeroepen. De zombies imiteerden de rode zee en weken uiteen.

Daar zagen ze, op een soort troon gezeten, een oude man zitten in een soort koningsgewaad. Het was best een macaber gezicht. De troon was van mensenbotten gemaakt en het gewaad van mensenhuiden en mensenhaar. Wesley herkende hem. Tegen zijn gezellinnen fluisterde hij: "Ik herken hem van die documentaire die telkens werd uitgezonden op George. Het is die astronaut die door dat monster werd overgenomen en die de sekte stichtte. Maar ik dacht dat hij dood was?"

Drusilla likte haar lippen en vervloekte nogmaals haar chip. "Ik ruik het Wesley. Hij leeft" Met een grijns voegde ze eraan toe: "En ik ruik zijn angst!"

Jadzia scande hem intussen met haar tricorder en zei: "Yep. Dat is het signaal dat ik oppikte." Tegen de oude man zei ze: "Wij zijn leden van een multidimensionaal team dat dit quadrant onderzoekt. Ik ben Jadzia Dax, Starfleet officier gestationeerd op het Federatie Deep Space Station Nine en mijn vrienden zijn Wesley Wyndam-Pryce en Drusilla. We weten wie u bent meneer Newdole. We vragen ons echter wel af wat u hier doet en hoe het komt dat deze zombies u met rust laten en laten leven als gewoon mens."

De oude man schudde zijn hoofd en zei: "Ik ben inderdaad Newdole, maar toen ik mijn God op de maan vond werd ik zoveel meer! Binnen een maand nadat de eerste zombies werden gemaakt hadden we meer dan negentig procent van onze wereld aan Hem onderworpen. De hele mensheid stond op het punt om uitgeroeid te worden. En ik werd zijn vertegenwoordiger bij de zombies. Je kunt me een soort baron Samedi noemen. Ik moet een levend mens zijn om Hem te dienen en

zijn legerscharen te commanderen. Het is een hele eer om hem te dienen. Meer mensen en wezens zouden hem moeten dienen. Daarom liet hij dit schip bouwen en zijn geniale geest gaf ons leiding. Toen het klaar was lanceerden we en gingen we stoutmoedig op pad om nieuwe vreemde werelden te verkennen en nieuw leven en nieuwe beschavingen op te sporen. En dan te genieten van hun vlees!"

Jadzia trok een vies gezicht en Wes schudde zijn hoofd van walging. Drusilla gaapte even.

"Waar is je god nu?" vroeg Wesley.

De oude man grijnsde en zei: "Weten jullie dat niet? Dan ga ik dat jullie ook niet vertellen. Hij is nodig om nieuwe volgelingen te maken. Telkens als hij een nieuwe soort ontdekt moet hij altijd degene zijn die de eerste 'besmetting' aanbrengt. Reguliere zombies kunnen slechts soortgenoten besmetten."

"Hm..." zei Wesley. "Dan moeten we dat wezen zo snel mogelijk zien op te sporen. Het is al erg genoeg dat één wereld gevallen is."

Drusilla huiverde en voegde eraan toe: "Zeg dat wel! Ik wil levende mensen om van te kunnen snoepen."

Dax zei eerst niets maar nam haar Bat'leth in haar handen. Terwijl Wes en Dru haar dekking gaven liep ze op de oude man af en plaatste het lemmet op zijn keel. "Waar is je meester Newdole?"

De oude man grijnsde en zei: "Ik ben omringd door nachtmerries. De hele tijd. Denk je nu echt dat ik voor je ga zingen? Denk nog maar eens goed..."

Er klonk een schot voordat hij zijn zin kon afmaken.

Krimpnd van de pijn greep Newdole naar zijn linker knie.

Met opengesperde ogen keek Jadzia naar Wesley. Hij hield het pistool in zijn rechthand nog steeds op Newdole gericht en het andere op de menigte zombies.

Newdole kermde: "Je schoot mijn knie kapot! Hoe kon je dat nou doen?!?"

Terwijl Drusilla volop van het tafereel genoot schreeuwde Wesley: "Ach zeur niet! Je pleegde verraad Newdole. Jij leverde je hele wereld uit aan die demon van jou."

"Maar mijn knie?" Newdole was begonnen te huilen.

Wesley richtte bewust zijn 'rechter' pistool op de nog intacte knie en zei sarcastisch: "Zal ik de zaak weer in evenwicht brengen?"

Dru begon op en neer te springen en riep enthousiast: "Nog een keer! Nog een keer!"

Begerig liet ze haar blik glijden over het bloed dat uit de wond sijpelde.

Wesley deed eens stap achteruit en fluisterde: "Dru, kun je hem lezen?"

Met een glinstering in haar blik knielde ze bij Newdole neer en greep zijn schedel vast.

In vervoering zei ze: "O, jaaaaa..."

Newdole leek ineens tot rust te komen en zei: "Meester, ik ben vereerd dat u hier weer bent. U heeft zich uit uw elite troepen teruggetrokken. U ziet er weer glorieus uit."

Dax scande snel de meest nabije zombies.

Lichtelijk gefrustreerd zei ze: "Wes, Dru, het ding heeft zich opgedeeld en zich laten verslinden door de zombies aan boord van dit schip. Kennelijk om zich te vermenigvuldigen, of uit veiligheidsoverwegingen." Wesley knikte:

"Het heeft niet al zijn eieren in één mandje gelegd."

Newdole begon plotseling te grijnzen: "En ik heb nu voldoende tijd gewonnen. De rest van mijn bemanning is intussen hier gearriveerd. Spoedig zullen honderdduizenden jullie overspoelen."

Hij was nog niet uitgesproken of diverse deuren in de ruimte waarin ze zich bevonden gingen open. Duizenden zombies kwamen binnenstromen.

Dax tikte haar combadge aan en nam zo contact op met de tijdelijk in de shuttle geïnstalleerde boordcomputer, die gekoppeld was aan een evenzeer tijdelijk geïnstalleerde transporter.

"Drie om op te stralen!" Snel sloeg ze haar armen om Wes en Dru en het drietal wist net op tijd te ontsnappen.

Eenmaal aan boord van de shuttle ging Dax snel in de pilootstoel zitten en stuurde het voertuig het grote schip uit.

Wesley vloekte inwendig. "Verdomme! We moeten hen zien tegen te houden! Als dat schip ontsnapt..."

Dax beseftte maar al te goed wat Wesley bedoelde.

"Maar we hebben geen wapens. Geen phaser banken. Zelfs geen disrupter kannonnen of photon torpedo's." Ze draaide zich naar Wes. "Zelfs Serenity heeft geen boordwapens. Heeft ze nooit gehad en de Organisatie heeft het ook niet graag lijkt me."

Op hetzelfde moment verscheen uit het niets een wormgatopening en daaruit vlogen Serenity en de andere shuttle.

Hun commsysteem biepte en ze hoorden River zeggen: "Ik lees in jullie geesten wat er gaande is en heb het doorgegeven aan de anderen."

Dax staarde peinzend naar de nagloei van het wormgat waar langs de schepen gekomen waren. Plotseling kreeg ze een ingeving. Over het commsysteem hoorden ze River plotseling lachen. "Leuk bedacht Jadzia," riep ze uit.

The Doctor, hoorbaar op de achtergrond, vroeg kregel: "Mogen wij ook genieten?"

Dax zag dat het schip met zombies op het punt stond te accelereren om in de hyperruimte te verdwijnen. Ze konden onmogelijk weten dat Serenity geen wapens had, en daarom namen ze geen enkel risico.

Snel zei Dax: "River, projecteer een wormgat. Alpha naar omega, omega vóór Alpha op tien meter. Ik herhaal op tien meter!"

Wesley en Dru keken elkaar verbaasd aan. Betekende dat...?

Het zombieschip accelereerde en op hetzelfde moment projecteerde Serenity een ingaand wormgat. Het schip leek zo snel te gaan dat de passage minder dan een seconde duurde.

En binnen die ene seconde werd er vlak achter het schip een uitgaand wormgat geprojecteerd waar het zombieschip weer uitkwam! Met een snelheid die bijna gelijk was aan de lichtsnelheid boorde het zombieschip zich met zijn eigen boeg door zijn eigen achtersteven in een volmaakte kop-staartbotsing waarbij slechts één schip betrokken was.

Enfin, $E = 1/2 MV^2$ enzovoorts...

De kandidaten aan boord van de drie scheepjes prezen zich gelukkig dat ze beschikten over drie kanjers van pilotes. Serenity en haar shuttles konden heelhuids aan de gigantische explosie ontsnappen en nadat de onvoorstelbaar krachtige energiegolf hen was gepasseerd konden de shuttles weer veilig dokken op hun moederschip.

Wes stond op uit zijn stoel en merkte dat Dru zich stevig aan hem vastklemde. Hij merkte ook dat hij door de schokgolf een bloedende schram had opgelopen en dat Dru hem nu juist op die plek zachtjes kuste. Toen ze

merkte dat Wes in de gaten had wat ze aan het doen was likte ze snel wat bloed op en fluisterde in zijn oor: "Ik weet het nu zeker. Na Risa wordt je de mijne."

Wes duwde haar van zich af en zei: "Als ik je na Risa weer tegenkom jaag ik een staak door je hart." Dru glimlachte. "Niet als ik je eerst de mijne maak..."

Resoluut schudde Wesley zijn hoofd. Hij maakte zich los uit haar omhelzing en liep een Jadzia achterna die nauwelijks haar lachen kon inhouden. Hij draaide zijn hoofd om naar Dru en zei: "Nee, Dru, dat zal niet gebeuren."

Dru bleef glimlachen en vroeg schalks: "Tot over een paar uur?"

Opnieuw keek hij naar haar om, haalde zijn schouders op en zei: "Eh, okay. Maar eerst hebben we met zijn allen een bijeenkomst over de algemene situatie hier in het X-Quadrant. Over TheO. Kom je?"

Drusilla grijnsde, sprong overeind en greep zijn rechterarm.

"Probeer me eens tegen te houden Watcher!"